

Hanna Røtvei 70 år

Etter at Trondhjems Turistforening hadde ervervet eiendommen Sjøvangen ved Orkelsjøen — i daglig tale Orkelsjøhytta — opprettet formannen Fridthjov Brun kontrakt med frk. Hanna Nysæter: «Hanna Nysæter leier fra 1/2. 1931 Orkelsjøhytta med det inventar og utstyr som forefinnes...». Videre heter det bl.a. «Leieren har i turistsesongen (som regel i juli og august) å holde disponible sengeplass for minst 4 turister (2 damer og 2 herrer), samt sørge for forpleining av disse turister til turistforeningens fastsatte priser...» At styret også tenkte på seg selv fremgår av at «foreningens styre og sekretær har fritt losji under inspeksjon såvel i som utenfor turistsesongen.»

I tidens løp endret frk. Hanna Nysæter navn til fru Hanna Røtvei. Hver sommer har hun stullet om såvel turistene på Sjøvangen som krøttera på Sjøseteren. Hennes åpne naturlige hjertelighet gjorde det godt å komme til Orkelsjøhytta. Tallrike er de turister som sender Hanna takknemlige tanker, — særlig fra trange krigsår, da gryten hennes var som krukken til enken i Sarepta.

Men i år sa Hanna Røtvei stopp. Vel kunne det være fristende å tilbringe sitt 40. år for TT på Orkelsjøhytta, men den 18. juli rundet hun sine 70 år, og da kunne det være på tide å slippe ungdommet til på setra. Selv ville hun stille for slåtta-folket hjemme på Røtvei i Opdal.

Kjæreste Hanna, — dine mange venner fra Orkelsjøen har savnet deg i sommer og ønsker deg alt godt hjemme på Røtvei, — og sender deg en forsinket gratulasjon!

Som takk for langt virke for TT har styret i Trondhjems Turistforening tildelt Hanna Røtvei foreningens høyeste hederstegn, Reinrosa med gull ekekrans, som ble levert henne på fødselsdagen med foreningens gratulasjon.

Takk, Hanna Røtvei, for dine mange år for TT!

Styret.

Magne Haave

Jeg har idag fulgt Magne Haave til hans avskjed med denne verden. Et usedvanlig blomsterflor og en stor venneskare fylte kapellet. I den minnestund som vi var samlet til etterpå, ble der fra slekt, venner og foreninger med meget pene ord tegnet et bilde av Magne Haave. Det var klart at han var mer enn alminnelig avholdt, og at han hadde gjort en positiv innsats som var anerkjent på en rekke felter.

Mitt bekjentskap med Magne Haave skriver seg fra Trondhjems Turistforening, og gjennom en menneskealder utviklet det seg til et givende vennskap. Som det overskuddsmenneske han var, hadde han alltid noe å gi i samværet, og med sin veldige interesse for turistforeningen, gikk han løs på alle oppgaver med iver og lyst, enten det var som styremedlem, sekretær, årbokforfatter eller som «rådsdrengen» på hyttene hvor hans hustru, Kirsten, var en like staselig vertinne. Ikke minst vil foreningens medlemmer huske ham som foredragsholder. De to var det ideelle vertskap med den riktige forståelse av T.T.'s ideelle misjon, og de forsto å skape den solide og fine stemning på hyttene som det ble snakket om langt utenfor Trøndelags grenser. Ja, hvem husker ikke Magne når han stod på trappen, rund og trivelig i sin røde selbvest og hilste velkommen til hytta og viste gjestene til rette. Han likte mennesker og mennesker likte ham. Det er slike typer som vi gjerne skulle ha mange av i Trondhjems Turistforening, de skaper godvilje. Og for det står vi i en særlig takknemlighetsgjeld til Magne Haave. Alle vi som kjente ham vil alltid med et smil i øyekroken minnes Magne Haave.

9. januar 1970

Arne Falkanger

Lærer Magne Haave ble medlem av Trondjems Turistforening i 1921. Han var sekretær i årene 1946—1958 og var medlem av styret 1961—1964. I 1962 var han viseformann. Han har vært med i flere komitéer, og spesielt må nevnes hans innsats i turkomitéen fra 1930 til 1964. I årbokkomitéen har han arbeidet i 1947—1967 og har i de senere år ordnet alene med årboka. Haave fikk «reinrosen med ekekrans» i 1959 og ble utnevnt som æresmedlem i 1967. Magne Haave døde den 3. januar 1970 og var da 73 år gammel.

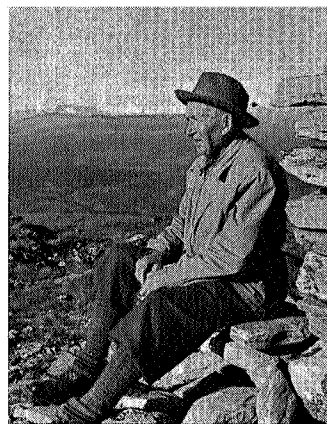
Øyvin Jystad

Disponent Øyvin Jystad døde 6. november i år. Med ham er en kjent trondhjems mann gått bort. Jystad var i en årrekke ansatt i firma I. C. Piene & Søn A/S, men etablerte for vel 20 år siden sitt eget firma i kinoreklame.

Øyvin Jystad var en meget ivrig idretts- og friluftsmann. Han kom tidlig med i Sportsklubben Freidig, der han senere var med i administrasjonen, bl.a. som formann både i klubbens orienterings- og skiavdeling. Jystad var en av pionerene i trøndersk orienteringssport, og det var nok denne sportsgren som sto hans hjerte nærmest, selv om han var premiært i en rekke andre idrettsgrener. Ivrig fjellvandrers var han også, og aktivt med i Trondhjems Turistforening — han var helt til det siste «husfar» i Sylene. Velkjente er hans mange gode naturfotografier som årlig er blitt gjengitt i Turistforeningens årbok. Jystad var også meget interessert i Trøndelag Teaters ve og vel, og han var i 29 år sekretær i «Teatrets Venner».

Meldingen om Øyvin Jystads bortgang vil bli mottatt med sorg i hans meget store venneskare. Han var en omgjengelig og hyggelig mann, som nøt stor respekt.

Ludvig Sivertsen

Det er mange — særlig av den eldre garde — som har gode minner om Ludvig Sivertsen fra turer i våre fjelltrakter.

Som den entusiastiske fjellvandrers han var tror jeg ikke noen hadde et mere intimt kjennskap til vårt område enn han. Elskverdig og hjelpsom som han var, vil mange minnes gode råd og

opplysninger han så beredvillig ga. Møtte vi ham på en av hyttene, kunne vi være sikker på at det ble et rikt og givende samvær.

Han ble førstesuppleant i vårt styre i 1907 og fast styremedlem fra 1912. For vår forening var han en meget verdifull mann som på en særdeles samvittighetsfull måte gjennomførte alle de oppdrag han tok på seg. Han sa så ofte at en må gi seg god tid når en vil komme til en ordning med folk i distriktet, og det var nok ikke sjelden at hans ferieplaner måtte endres av den grunn. Meget oppnådde han for vår forening ved å skaffe oss venner på strategisk viktige punkter hvor det var om å gjøre å ha folk som helhjertet utførte arbeide for oss.

Selv hadde jeg den glede å samarbeide med ham i styret fra 1922 til ut i tredveårene. Det var i Fridthjof Bruns formannstid, og jeg tror at jeg trygt tør hevde at den samarbeidsånd og den tone som er blitt egen for Trondhjems Turistforening i vesentlig grad skyldes disse to menn. Her ble formannens initiativrige optimisme møtt av en realistisk, nøktern vurderingsevne, som gjerne resulterte i det kompromiss som foreningen sikkert var best tjent med. Ludvig Sivertsens formulering av sine standpunkter kunne ofte være krass, og han la ikke skjul på hva som var alvorlig ment. Men han var også romslig lydhør overfor andres argumentasjon, og ingen kunne som han lyse opp i et eigodt smil når en spøkefull replikk hadde hjulpet til å avrunde meningsforskjeller. Han var i bunn og grunn så rettlinjert, så godvillig og så trofast.

Den innsats som Ludvig Sivertsen gjorde for Trondhjems Turistforening skal minnes med oppriktig takknemlighet.

Roar Tønseth, sr. 129